

హృదయంలో దీపం పెట్టకు

ఇక్కడ దీపాలు వెలిగించకూడదు.

ప్రశ్నలు విన్నించకూడదిక్కడ.

ఇక్కడ చూపుడువేలు కన్నించకూడదు.

ఈ కత్తుల తోటలో ఏం జరిగినా ఎవరూ తొంగిచూడకూడదు.

ఈ నెత్తుబీ నదులు ఎక్కడివో ఆరా తీయకూడదు.

మనందరం మనఘలమని ఎవరూ ఇక్కడ గుర్తు చేయకూడదు.

ఇలా అని ఏలినవారు దండోరా వేయించరు.

రాజవత్రంలో రాయించరు.

కానీ....

న్యాయస్థానాలలోని నల్లని చీకటి సాక్షిగా, పోలీసు రాణల్లోని భాకీ చీకటి సాక్షిగా, చట్టసభల్లోని ఖద్దరు చీకటి సాక్షిగా, జాతీయ పతాకంలోని మూడు రంగుల చీకటి సాక్షిగా ఈ న్యాయం ఇక్కడ అమలు జరుగుతోంది.

బాలగోపాలుడౌక తాజా ఉదాహరణ.

ఇప్పటికే నెత్తురోడుతున్న ప్రజాస్థామ్యానికి ఇది మరో కొత్తగాయం.

ప్రాథమిక హక్కుల నుదుట ఒక బాయినెట్ గాటు.

రాజ్యంగం ప్రసాదించిన పోరహక్కులను కాపొదుకోవడానికి తాపత్రయ పడుతున్న వాళ్లపై పాలకులు కన్నెర్ర జేస్తున్నారు.

కుట్ల కేసుల్లో ఇరికిస్తున్నారు.

ఇది ప్రభు వర్షాలు పన్నిన సరికొత్త కుట్ల.

ఇది కుట్లదారుల సరికొత్త ఎత్తుగడ.

ప్రమాదకరమైన కొత్త పన్నుగడ.

చిల్లర దొంగలనైనా, తిరుగుబాటు దారులనైనా, ఎవరినైనా సరే చట్టప్రకారం దోషులని ప్రకటించి, చట్టప్రకారం విచారణ జరిపించి, చట్ట ప్రకారం శిక్షించవలసి ఉంది. అధికారాన్ని అమలు చేయడానికి, పిడికిలి ప్రయోగించడానికి చట్టమనేది ఒక పరిమితి విధిస్తోంది.

ప్రతీ ఆరెస్టును న్యాయస్థానానికి నివేదించాలనడం, ప్రతీ ఆరోపణను రుజువు చేసుకోవాలనడం, సాక్ష్యం కావాలనడం, ప్రతీదాన్ని సజావుగా న్యాయస్థానంలో విచారించాలనడం మారాజులకీ, వారి బలగాలకీ నామర్దా, నామోహీ, యథేచ్ఛగా పరిపాలించుకుంటూ, శాంతి భద్రతలని ఆవశీలగా అదుపు చేసుకుంటూ.

“ఊరి మొత్తానికి ఒక్కడే రోడీ ఉండాల. వాడు గవర్నర్మెంట్‌డే కావాల”ని ప్రకటించుకుంటూ, మీసాలు హోషుగా సవరించుకుంటూ తిరగడానికి వీలు కాకపోవడం బేహద్దు.

ప్రజాస్వామ్యం, శారహక్కులూ వీటివల్లనే గదా మన రాజమార్గాలలో ఎన్ని నియమాల గులకరాళ్లు అని వారు చాలా ఆగ్రహించారు.

ఘలితంగా ఇంతవరకు విఫ్ఫవకారులకీ, విఫ్ఫవ రచయితలకీ పరిమితం.

చేసిన కుట్ల కేసులను శారహక్కుల సంఘం మీద కూడా ఎక్కుపెట్టారు.

పాలకులు చేపట్టిన ఈ కొత్త యుద్ధతంత్రం ఇప్పడింకా ఏ దశలో సాగుతుంది?

ఏ దశలో సాగుతుందంటే

శారహక్కుల సంఘం మీద కాదు వాళ్ల అలక, శారహక్కుల మీద.

శారహక్కును ప్రసాదించిన రాజ్యాంగంలోని ప్రాథమిక మాక్కుల అధ్యాయం మీద

ఆ అధ్యాయాన్ని ప్రసాదించిన రాజ్యాంగం మీద.

ఆ రాజ్యాంగం ప్రసాదించిన రాజ్యాంగసభ మీద.

ఆ రాజ్యాంగ సభను నిర్మించిన ప్రజాస్వామ్యం మీద.

ప్రజాస్వామ్యం మీద వారి అలక.

ప్రజాస్వామ్యం మీద వారి క్రోధం.

ఈ కోపం తీరదానికి వాళ్ళం చేయవచ్చును?

చాలా చేయవచ్చును.

చేతిలోని కత్తిని రకరకాలుగా ప్రయోగించవచ్చును.

న్యాయమనీ, పాక్షమనీ, రుజువులనీ కోర్టులు పలుమార్లు చికాకు పెట్టినట్లయితే రాజభటులకు మేజిస్ట్రేట్‌గారింట బాంబులు దొరకవచ్చును.

జడ్డిగారి చాంబర్లో విద్రోహకరమైన ‘కుట్ర’ జరిగినట్లు నమ్మకంగా ఏలినవారికి తెలియవచ్చును. రాజ్‌ద్రోహులకు రాజ్యాంగంలోని చాలా అధ్యాయూలూ, అధికరణాలూ కచ్చితంగా సహాయపడుతున్నట్లు తోచి, ప్రాథమిక హక్కులను వివరించే చాలా సెక్షన్లు ‘విఫ్లవ సాహిత్యం’ కింద కన్నించవచ్చును.

పీటన్నించినీ వెలెత్తి చూపే వార్తాపత్రికల శీర్షికల్లో బాంబులు, ‘పేలుడు పదార్థాలూ’ కచ్చితంగా లభించవచ్చును.

ఆ రకంగా జరిగి....

విశాలమైన, చీకచీమయమైన ఊహిరాడక ఒకే ఒక భయంకరమైన కారాగారంలో బాలగోపాలులూ, న్యాయమూర్తులూ, రాజ్యాంగమూ, వార్తాపత్రికలూ పక్కపక్క గదుల్లో పడి మగ్గవచ్చును.

సరికొత్త యుద్ధతంత్రం ఆ దశకు చేరుకోవచ్చును.

- కె.ఎన్.షై. పతంజలి

02-02-1985

‘పతంజలి’ భాష్యం నుంచి

(1985లో బాలగోపాల్న అరెస్టు చేసి సాలిటరీ కన్స్పైన్‌మెంట్‌లో ఉంచినప్పుడు)